

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudkyň Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., a Mgr. Ing. Lenky Bursíkové ve věci

žalobce: **R. N.**
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Miroslavem Černým
sídlem Balbínova 224/3, Praha 2

proti:
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 21. 2. 2020, č. j. 149026/2019/KUSK,

takto:

- I. Výrok b) rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2020, č. j. 149026/2019/KUSK, se ruší a věc se v tomto rozsahu vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 15 342 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce, JUDr. Miroslava Černého.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení výroku b) v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl jako nepřípustné žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Říčany, jako vodoprávního úřadu a speciálního stavebního úřadu, (dále jen „městský úřad“) ze dne 7. 6. 2019, č. j. 152076/2019-MURI/OVÚ/1132, kterým městský úřad vyhověl žádostem K. S. (dále jen „žadatelka“).

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. N.

2. Žadatelka požádala dne 10. 9. 2018 (1) o povolení k odběru podzemní vody z domovní vrtané studny na pozemku parc. č. Xa v katastrálním území X (všechny dále uvedené pozemky se nacházejí v tomtéž katastrálním území), (2) o povolení výjimky z odstupových vzdáleností a (3) o vydání společného územního a stavebního povolení na stavební záměr „vrtaná studna“.
3. Městský úřad oznámil zahájení řízení o výše uvedených žádostech oznámením ze dne 27. 11. 2018, které bylo zasláno mimo jiné i žalobci.
4. Žalobce, který je vlastníkem sousedního pozemku parc. č. Xb, na němž se nachází studna, uplatnil v řízení před městským úřadem následující námitky: 1) před zahájením průzkumných vrtů nebyla měřena výška hladiny vodního sloupce v okolních studnách, aby bylo možné zjistit, jakým způsobem se umístění možné studny promítne do stavu výšek hladin podzemních vod v okolních studnách, 2) bezprostředně po provedení zkušební vrtu poklesla hladina podzemní vody ve studni žalobce, voda je zakalená, a tudíž není pitná; delší dobu pak trvá, než se obnoví odčerpaná voda, 3) žadatelka by měla doložit, že voda z průzkumného vrtu splňuje hygienické požadavky na pitnou vodu, 4) vybudování dalšího vodního zdroje je nadbytečné a neúčelné, neboť potřebu žadatelky může uspokojit její stávající studna a 5) vliv vybudování nového vodního zdroje na vydatnost okolních studní lze zjistit jen provedením čerpací, přelivové a stoupací zkoušky, žalobce proto trval na jejím provedení.
5. Rozhodnutím ze dne 7. 6. 2019 městský úřad výrokem I) povolil odběr podzemní vody z vrtané studny žadatelky dle § 8 odst. 1 písm. b) bodu 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“), výrokem II) stanovil povinnosti a podmínky pro nakládání s vodami dle § 9 odst. 1 téhož zákona, výrokem III) udělil výjimku z obecných požadavků na využívání území pro umístění studny, výrokem IV) vydal společné územní a stavební povolení na studnu dle § 15 odst. 1 vodního zákona a dle § 94p odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), a ve výrocích V) a VI) stanovil podmínky pro umístění a provedení stavby studny.
6. Okruh účastníků řízení městský úřad stanovil zvlášť pro jednotlivá řízení, která byla v rámci společného řízení vedena. Mezi účastníky společného územního a stavebního řízení zařadil kromě žadatelky i vlastníky sousedních pozemků, mimo jiné žalobce. Mezi účastníky řízení o povolení k nakládání s vodami zařadil kromě žadatelky pouze obec S. a mezi účastníky řízení o povolení výjimky z odstupových vzdáleností pak zařadil pouze žadatelku.
7. Námitky žalobce městský úřad posoudil jako nedůvodné. Konstatoval, že žádný právní předpis nenařizuje odborně způsobilé osobě povinnost měřit stav výšek hladin vodního sloupce před zahájením ani po provedení průzkumných prací. Dále poukázal na to, že k projednání vznesených námitek se dne 29. 1. 2019 uskutečnilo ústní jednání spojené s místním šetřením, při kterém bylo provedeno změření aktuálního stavu hladin okolních studní. Podle odborně způsobilé osoby okolní studny neposkytují dostatečné množství vody bez ohledu na to, zda je, či není z vrtu na pozemku parc. č. Xa odebírána voda. Z vyjádření odborně způsobilé osoby dále podle městského úřadu plyne, že negativní dopad posuzované studny na okolní studny lze jednoznačně vyloučit. Odborně způsobilá osoba doporučila provést rozbory k posouzení jakosti vody, k takovému posouzení však městský úřad jakožto vodoprávní úřad není příslušný a povolení k odběru podzemní vody

se vydává bez ohledu na její jakost. Není příslušný ani k posouzení hygienických požadavků na pitnou vodu pro účely zásobování rodinného domu. Tyto námitky se netýkají možného vlivu umístění a provádění stavby na práva účastníků společného územního a stavebního řízení.

8. Dále městský úřad konstatoval, že žalobce nepředložil důkazy potvrzující riziko narušení vodních poměrů či ovlivnění jakosti vody. Nepředložil ani důkaz, který by dokládal jeho tvrzení o poklesu hladiny v jeho studni v důsledku provedení průzkumného vrtu. K námitce nadbytečnosti posuzované studny městský úřad konstatoval, že k takovému posouzení není příslušný. Vodní zákon ani jiný předpis neomezuje počet vodních zdrojů na pozemku stavebníka. K poslední žalobcově námitce pak uvedl, že není v jeho kompetenci nařídít čerpací zkoušku. Podle vyjádření odborně způsobilé osoby není třeba žalobcem požadované zkoušky provádět vzhledem k výsledku již provedené šestihodinové čerpací zkoušky a množství povolovaného odběru (cca 400 l/den). Při povoleném odběru nedojde k ovlivnění stávajících podmínek v okolních studnách.
9. Žalobce podal proti rozhodnutí městského úřadu odvolání, v němž zopakoval námitky uplatněné již v řízení před městským úřadem (viz výše bod 4) s tím, že na projednání námitky týkající se hygienických požadavků na pitnou vodu již netrval. K reakci městského úřadu na ostatní námitky žalobce uvedl, že nesouhlasí s názorem, podle kterého městský úřad nemůže nařídít odborně způsobilé osobě povinnost měřit stav výšek hladin vodního sloupce. Podle ČSN 75 5115 musí být studna umístěna a vybudována tak, aby využitelné množství podzemní vody z okolních existujících jímacích zařízení nebylo podstatně sníženo. Dále se podle uvedené normy zaznamenávají stavy hladiny a hloubky dna okolních jímacích zařízení s uvedením data měření. Vytkl-li městský úřad žalobci, že nepředložil doklady potvrzující pokles hladiny a jakosti vody, nepostupoval v souladu se správním řádem, neboť měl dodržet princip materiální pravdy a vyzvat žalobce, aby svá tvrzení doložil. Dále žalobce připustil, že žádný právní předpis nestanoví počet vodních zdrojů na jednom pozemku, přístup městského úřadu však považoval za formalistický a rozporný s principem obezřetného a racionálního využívání vodních zdrojů.
10. K závěru městského úřadu, že není v jeho kompetenci nařídít čerpací zkoušku, žalobce namítl, že provedení čerpacích zkoušek a zaměření okolních studní je zcela běžnou praxí a podmínkou pro vydání povolení k nakládání s vodami a může být také podmínkou pro rozhodnutí o možnosti realizovat stavby (včetně stanovení její délky a dalších parametrů). Postrádá-li městský úřad odbornost, může využít i jiných důkazních prostředků, např. znaleckého posudku. Klíčovou otázkou, kterou se městský úřad měl zabývat, je, zda zkušební vrt, resp. odběr z něj má negativní vliv na okolní studny. V tomto směru městský úřad neučinil nic, aby našel materiální pravdu. Negativní vliv na okolní studny vyloučil pouze formalistickým odvoláním na vyjádření odborně způsobilé osoby. Provedená „čerpací zkouška“ ovšem vůbec neposuzovala dopad na studny na okolních pozemcích, ani dopad na stávající druhou studnu na pozemku žadatelky. Tuto zkoušku nelze za čerpací zkoušku považovat, neboť nenaplnila účel (posouzení vlivu na okolní studny) a proběhla v rozporu s ČSN 75 5115. Žalobce požadoval zaměření své studny již od zahájení vrtných prací. Městský úřad se bezdůvodně přiklonil k tvrzení žadatelky, podle kterého žalobce takové zaměření neumožnil.
11. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím výrokem a) zamítl odvolání A. Z., pro nedůvodnost (*pozn. soudu*: žaloba Z. byla zdejším soudem vedena pod sp. zn. 43 A 47/2020) a výrokem b) zamítl odvolání žalobce pro nepřípustnost ve smyslu § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Námitky žalobce totiž dle žalovaného

směřovaly jen proti výrokům I) a II) prvostupňového rozhodnutí, které povolují nakládání s vodami a stanovují podmínky pro toto nakládání. Vzhledem k tomu, že žalobce neprokázal, že by disponoval právem k nakládání s vodami ze své studny, ale disponuje pouze povolením k její stavbě, není osobou oprávněnou tyto námitky podat.

II. Obsah žaloby

12. Žalobce nesouhlasí se závěrem žalovaného, podle kterého bylo jeho odvolání nepřípustné. Upozorňuje na to, že v § 27 odst. 2 správního řádu jsou definováni jako účastníci řízení též osoby, které mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech. Žalobce je přesvědčen, že byl rozhodnutím městského úřadu přímo dotčen ve svých právech ve smyslu citovaného ustanovení. Zejména není pochyb o tom, že může být dotčen realizací sporné stavby studny (z důvodů popsanych v odvolacích námitkách), neboť je zcela závislý na odběru vody ze své studny. Žalovaný se měl proto odvolacími námitkami žalobce zabývat, přičemž tyto námitky mířily proti všem výrokům rozhodnutí, nikoliv pouze proti výrokům I a II, jak tvrdil žalovaný.
13. V této souvislosti žalobce poukázal na skutečnost, že v dřívějším řízení o umístění vrtané studny na témže pozemku parc. č. Xa k žádosti právního předchůdce žadatelky správní orgány obou stupňů jednaly se žalobcem jako s účastníkem řízení, přičemž žalovaný rozhodnutím ze dne 11. 6. 2018, č. j. 073740/2018/KSUK, i na základě žalobcova přípustného odvolání rozhodnutí prvostupňového správního orgánu zrušil. Také městský úřad v nynějším řízení jednal se žalobcem jako s účastníkem řízení, aniž by jeho účastenství zpochybňoval.
14. Dále žalobce žalovanému vytkl, že si prostřednictvím úřední činnosti neopatřil chybějící povolení k odběru vody z žalobcovy studny, které bylo pravděpodobně vydáno v roce 1978 a musí být dle názoru žalobce v archivu obce S. Bez povolení k čerpání vody by nemohl být objekt ve vlastnictví právního předchůdce žalobce kolaudován k užívání.
15. Závěrem žalobce namítl, že žalovaný tím, že věcně neposoudil odvolací námitky, porušil zásady správního řízení (§ 2 odst. 1 až 4 správního řádu). Z téhož důvodu je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné a nezákonné.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

16. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že s žalobcovými námitkami se vypořádal již městský úřad, s odvolacími námitkami pak žalovaný na str. 11 napadeného rozhodnutí. Žalobce byl vyzván k prokázání svých tvrzení. Povolení ke stavbě studny a povolení k odběru podzemních vod jsou dvě různá povolení, přičemž žalobce povolení k odběru podzemních vod nedoložil. Prokázání tohoto povolení přitom bylo povinností žalobce, nikoliv žalovaného. Byl to totiž především žalobce, kdo ve správním řízení zpochybňoval zjištěný skutkový stav. Samotná skutečnost, že je žalobcův zahradní domek využíván, není prokázáním, že by existovalo povolení k odběru vody. Byl totiž využíván bez zdroje užitkové vody i před rokem 1978, tedy předtím, než byla studna povolena.
17. Žalovaný dále poukázal na skutečnost, že při místním šetření dne 29. 1. 2019 byla provedena pasportizace stávajících jímacích objektů mj. i na pozemku parc. č. Xb (*pozn. soudu*: tj. na pozemku žalobce) spojená se zaměřením aktuálního stavu hladiny podzemní vody. Z měření vyplynulo, že realizací průzkumného vrtu nedošlo ke změně podmínek pro odběr podzemní vody z okolních studní, tedy nedošlo k poklesu hladiny vody, který by odběr vody z těchto studní znemožnil či výrazně ovlivnil. Žalovaný je přesvědčen, že ve

správním řízení bylo postupováno v souladu s právními předpisy, a proto je žaloba nedůvodná.

18. Žalobce v replice namítl, že povolení k odběru podzemních vod muselo být podmínkou (a tedy i součástí) vydání kolaudačního rozhodnutí o povolení stavby studny. Pokud nebylo součástí kolaudace studny, muselo být podle tehdejší praxe součástí kolaudace objektu e. č. Xc na pozemku parc. č. st. Xd. Žalovaný si měl vyžádat povolení k odběru podzemních vod v příslušném archivu.

IV. Posouzení žaloby soudem

19. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas (napadené rozhodnutí bylo doručeno žalobci dne 3. 3. 2020, žaloba byla podána v pondělí dne 4. 5. 2020), osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rozsahu a mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). O žalobě soud rozhodl bez jednání, neboť pro to byly splněny podmínky podle § 76 odst. 1 s. ř. s.
20. Žaloba je důvodná.
21. Předmětem sporu je otázka, zda žalovaný správně posoudil účastnictví žalobce a v návaznosti na to, zda odmítl odvolání žalobce pro nepřipustnost v souladu se zákonem.
22. Je-li předmětem řízení vedeného dle vodního zákona povolení vodního díla, je toto řízení tvořeno dvěma částmi: jednak částí „stavebněprávní“ vztahující se k umístění a vlastnímu provedení stavby daného vodního díla (srov. § 15 vodního zákona) a jednak částí „vodoprávní“ vztahující se k povolení k nakládání s vodami, které lze vykonávat pouze s užíváním daného vodního díla (srov. § 9 odst. 5 vodního zákona). Třebaže se oba zmiňované druhy povolení mohou vydávat v rámci jednoho správního rozhodnutí a jsou na sobě do značné míry závislá, jedná se materiálně o různá rozhodnutí, která mají odlišné režimy posouzení a nezřídka také odlišný okruh účastníků.
23. Ve „stavebněprávní“ části je okruh účastníků zpravidla shodný s okruhem účastníků stavebního řízení, resp. společného územního a stavebního řízení [viz § 15 a § 115 odst. 1 vodního zákona ve spojení s § 109 stavebního zákona, resp. s § 94k písm. e) stavebního zákona ve znění účinném od 1. 1. 2018, který je aplikovatelný i v nyní posuzované věci]. Naproti tomu ve „vodoprávní“ části jsou pravidla pro vymezení okruhu účastníků různá v závislosti na typu požadovaného povolení k nakládání s vodami. Spočívá-li nakládání s vodami v odběru podzemní vody ze studny (což je případ nyní posuzované věci), je okruh účastníků explicitně vymezen v § 115 odst. 16 vodního zákona.
24. Podle § 115 odst. 16 věty první vodního zákona ve znění účinném od 1. 4. 2015 „[ú]častníkem řízení o povolení k odběru podzemní vody je žadatel a dále osoby podle odstavců 4 a 7.“
25. Podle § 115 odst. 4 vodního zákona „[ú]častníkem řízení jsou též obce, v jejichž územním obvodu může dojít rozhodnutím vodoprávního úřadu k ovlivnění vodních poměrů nebo životního prostředí, pokud tento zákon nestanoví jinak.“
26. Podle § 115 odst. 7 věty první vodního zákona ve znění účinném od 1. 4. 2015 „[o]bčanské sdružení má postavení účastníka řízení vedeného podle tohoto zákona, s výjimkou stavebních řízení vedených podle § 15 a řízení navazujících na posuzování vlivů na životní prostředí podle § 3 písm. g) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, jestliže písemně požádá o postavení účastníka řízení do 8 dnů ode dne sdělení informace podle odstavce 6.“

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. N.

27. Výčet účastníků „vodoprávní“ části řízení dle § 115 vodního zákona je taxativní a oproti úpravě před 1. 8. 2010 (před novelou provedenou zákonem č. 150/2010 Sb.) není pro účastenství ve „vodoprávní“ části řízení rozhodné nic jiného, než naplnění podmínek účastenství dle § 115 odst. 16 vodního zákona ve spojení s odstavci 4 a 7 téhož ustanovení (viz např. rozsudek NSS ze dne 25. 6. 2014, č. j. 10 As 77/2014-62, nebo rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 14. 2. 2022, č. j. 77 A 72/2021-41).
28. Žalobce nebyl v daném řízení ani žadatelem, ani obcí, v jejímž územním obvodu může dojít rozhodnutím vodoprávního úřadu k ovlivnění vodních poměrů nebo životního prostředí, ani občanským sdružením (spolkem) ve smyslu vodního zákona. Nelze mu tedy přisvědčit, že měl být dle § 27 odst. 2 správního řádu účastníkem řízení i ve „vodoprávní“ části řízení, a že tedy měl žalovaný jeho námitky mířící proti „vodoprávní“ části rozhodnutí vypořádat. Závěr rozsudku NSS ze dne 3. 7. 2008, č. j. 2 As 27/2008-57, který by takové posouzení podporoval, již po výše zmíněné novele provedené zákonem č. 150/2010 Sb. není použitelný, neboť neodpovídá současné právní úpravě, což potvrdila i následná judikatura (viz např. rozsudky zmíněné v předchozím odstavci).
29. Z těchto důvodů žalobce nebyl účastníkem „vodoprávní“ části řízení (tj. řízení o žádosti o povolení k odběru podzemní vody), což správně konstatoval již městský úřad v rámci vymezení okruhu účastníků řízení v prvostupňovém rozhodnutí. Z tohoto důvodu pak skutečně bylo i odvolání žalobce v části směřující proti výrokům I a II, kterými byl žadatelce povolen odběr podzemních vod a stanoveny podmínky pro tento odběr, nepřipustné. Žalovaný ovšem otázku účastenství poněkud znejasnil, neboť účastenství žalobce ve „vodoprávní“ části řízení podmínil prokázáním povolení k odběru vody ze žalcobcovy studny. S ohledem na výše uvedené je však zřejmé, že ani povolení k odběru podzemních vod nemohlo žalobci účastenství v této části řízení založit.
30. Odlišnou otázkou však je, zda žalcobcovy odvolací námitky mířily skutečně jen proti povolení k odběru podzemních vod, jak tvrdí žalovaný, nebo i proti společnému územnímu a stavebnímu povolení, jak tvrdí žalobce (pro úplnost soud dodává, že žalobce tvrdí, že odvolání směřovalo proti všem výrokům, ve vztahu k udělení výjimky z odstupových vzdáleností však nepochybně žádné námitky nevzněl).
31. Soud se proto nejprve zabýval otázkou, zda byl žalobce účastníkem společného územního a stavebního řízení.
32. Dle § 94k písm. e) stavebního zákona je účastníkem společného územního a stavebního řízení osoba, jejíž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být společným povolením přímo dotčeno.
33. Žalobce je vlastníkem pozemku parc. č. Xb, který je v přímém sousedství s pozemkem žalcobtelky parc. č. Xa, a má na svém pozemku povolenou stavbu studny, přičemž žalobce tvrdil, že kvalita a množství vody v jeho studni mohou být umístěním a povolením nové studny žalcobtelky ovlivněny.
34. Účastenství žalobce v řízení o společném územním a stavební povolení tedy bylo založeno tím, že má na svém pozemku povolenou stavbu studny (což žalovaný nezpochybnil), přičemž jeho vlastnické právo může být stavebním záměrem dotčeno. Proto splňuje podmínku účastenství dle § 94k písm. e) stavebního zákona použitého na základě § 115 odst. 1 vodního zákona. Z této skutečnosti nepochybně vycházel i městský úřad, který žalobce v rámci prvostupňového rozhodnutí zahrnul do okruhu účastníků řízení o žádosti

o společné územní a stavební povolení.

35. Takový závěr lze podpořit i rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 12. 4. 2012, č. j. 9 As 78/2011-69, dle kterého „*při určování účastenství v řízení o stavebním povolení k vodním dílům je v první řadě nutno vycházet z vodního zákona (zejména ust. § 115 tohoto zákona). Vzhledem k tomu, že vodní zákon pro tato řízení obsahuje jen dílčí právní úpravu, u otázek účastenství, která nejsou vodním zákonem upravena, se použije stavební zákon. Právní úprava ve stavebním zákoně obsahuje taxativní výčet účastníků stavebního řízení, který nepřipouští aplikaci obecné úpravy účastenství v § 27 správního řádu. Nejvyšší správní soud ovšem dospěl k závěru, že **pokud může navrhovaná stavba ovlivnit kvalitu a množství vody ve studni, která náleží sousedovi, může jít o důvod účastenství dle § 109 odst. 1 písm. e) stavebního zákona [...]**“ (zdůraznění doplněno).*
36. Závěru Nejvyššího správního soudu si byl nepochybně vědom i žalovaný, neboť jej citoval na str. 10 napadeného rozhodnutí v rámci posouzení odvolání Z., který je rovněž vlastníkem sousedního pozemku, na němž se nachází studna. V případě Z. žalovaný výslovně potvrdil, že byl účastníkem podle § 109 odst. 1 písm. e) stavebního zákona, neboť navrhovaná stavba může ovlivnit množství nebo kvalitu vody ve studni souseda.
37. Ve vztahu k žalobci žalovaný závěr městského úřadu o žalobcově účastenství ve společném územním a stavebním úřadem nijak nezpochybnil, resp. touto otázkou se vůbec nezabýval, neboť v rámci posouzení žalobcova odvolání ustal již na tom, že žalobce podle něj vznesl námitky pouze proti výrokům I a II rozhodnutí městského úřadu.
38. Se závěrem, že žalobcovy odvolací námitky směřovaly pouze proti povolení k nakládání s vodami, a nikoliv (přinejmenším z části) také proti společnému územnímu a stavebnímu povolení, soud nesouhlasí.
39. Podle § 94n odst. 3 stavebního zákona ve znění účinném od 1. 1. 2018 může osoba, která je účastníkem dle § 94k písm. e), uplatňovat námitky proti projednávanému záměru, pokud může být její vlastnické právo či jiné věcné právo k pozemku nebo stavbě dotčeno.
40. Podle § 24a odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění od 26. 8. 2009 (dále jen „vyhláška o požadavcích“) musí být studna individuálního zásobování vodou situována v prostředí, které není zdrojem možného znečištění ani ohrožení jakosti vody ve studni, a v takové poloze, aby nebyla ovlivněna vydatnost sousedních studní.
41. V řízení o umístění studny musí být tedy dle vyhlášky o požadavcích prokázáno, že studna bude umístěna tak, že neovlivní vydatnost studní sousedů (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2021, č. j. 43 A 47/2020-56, vydaný k žalobě Z., nebo rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 1. 2011, č. j. 57 A 47/2010-48). K ovlivnění kvality a množství vody v okolní studni může dojít také způsobem provedení stavby nové studny. Ve výše zmíněném rozsudku č. j. 9 As 78/2011-69 Nejvyšší správní soud konstatoval, že „*konkrétní způsob, jakým má být prováděna navrhovaná stavba studny, může mít vliv na množství či kvalitu vody ve studni souseda. To samé platí i ve vztahu ke konkrétnímu navrhovanému provedení stavby studny dle její projektové dokumentace. Stavební řízení je přitom určeno k vypořádání námitek proti projektové dokumentaci či způsobu provádění stavby. Tím, že bude založeno účastenství vlastníka studny na sousedním pozemku v řízení o povolení studny na sousedním pozemku, bude zajištěna ochrana jeho vlastnických práv k jeho studni.*“ Z dotčení vlastnického práva souseda k užívání jeho studny v důsledku umístění a povolení stavby nové studny tedy vyplývá nejen účastenství souseda, ale i okruh námitek,

které může proti umístění a povolení stavby studny vznášet.

42. Žalobce v odvolání mimo jiné namítal, že mělo být zjištěno, jakým způsobem se umístění možné studny promítne do stavu výšek hladin podzemních vod v okolních studnách, a z tohoto důvodu měla být podle něj měřena výška hladiny vodního sloupce v okolních studnách již před zahájením průzkumných vrtů. Dále tvrdil, že po provedení průzkumného vrtu dlouhodobě poklesla hladina a kvalita vody v jeho studni. Z těchto důvodů pak trval na provedení čerpací, přelivové a stoupací zkoušky za účelem posouzení dopadu nové studny na vodní vydatnost okolních studní, včetně té jeho. Nesouhlasil přitom s názorem, podle kterého městský úřad nemůže nařídit odborně způsobilé osobě povinnost měřit stav výšek hladin vodního sloupce, a v této souvislosti argumentoval normou ČSN 75 5115, z níž dovozoval požadavek, aby byla studna umístěna a vybudována tak, aby využitelné množství podzemní vody z okolních existujících jímacích zařízení nebylo podstatně sníženo. Dále žalobce zpochybňoval závěr městského úřadu, podle kterého neměl tento úřad kompetenci k nařízení čerpací zkoušky. V této souvislosti žalobce namítal, že provedení čerpacích zkoušek a zaměření okolních studní je zcela běžnou praxí a podmínkou nejen pro vydání povolení k nakládání s vodami, ale také podmínkou pro rozhodnutí o možnosti realizovat stavbu studny. Za klíčovou otázku přitom označil posouzení, zda má zkušební vrt, resp. odběr ze studny negativní vliv na okolní studny. Touto otázkou se podle něj městský úřad zabýval nedostatečně. Zpochybňoval také relevanci již provedené čerpací zkoušky, neboť ta podle něj neposuzovala dopad na studny na okolních pozemcích, a nesouhlasil s tvrzením, že neumožnil přístup ke své studni za účelem provedení této zkoušky.
43. Z výše uvedeného shrnutí je zřejmé, že žalobce v odvolání vznášel i námitky, které mohly být namítány v rámci společného územního a stavebního povolení studny.
44. Ostatně částečně obdobné námitky vznesl i Z. Ve svém odvolání namítl mimo jiné, že se městský úřad v rozporu se zásadou materiální pravdy nezabýval otázkou, zda odběr vody ze zkušebního vrtu nemá vliv na okolní studny, ale pouze formalisticky odkazoval na vyjádření odborně způsobilé osoby. Dále se shodně jako žalobce dovolával normy ČSN 75 5115 a shodně jako žalobce tvrdil, že je běžnou praxí správních orgánů stanovit v rozhodnutí podmínku pro vykonání čerpacích zkoušek a zaměření hladin okolních studní. Nesouhlasil s tím, že by správní orgán neměl k nařízení čerpací zkoušky kompetenci, a namítl, že městský úřad neposoudil, zda již provedená čerpací zkouška proběhla v souladu s platnými právními předpisy. Trval proto, aby byl ověřen dopad posuzované stavby na okolní studny prostřednictvím řádné čerpací zkoušky. Odvolání Z. jako celek přitom žalovaný vyhodnotil jako přípustné a jeho námitkami se věcně zabýval (blíže viz rozsudek zdejšího soudu č. j. 43 A 47/2020-56).
45. Lze shrnout, že posouzení, zda námitky míří proti „vodoprávní“ či „stavebněprávní“ části řízení o povolení vodního díla, musí vycházet z jejich obsahu. Není přitom vyloučeno, že některé námitky mohou mířit jak proti povolení k nakládání s vodami, tak proti umístění studny a povolení její stavby. I pokud odvolatel nemá postavení účastníka řízení o nakládání s vodami, žalovaný se musí s jeho námitkami vypořádat do té míry, do jaké materiálně směřují proti „stavebněprávní“ části řízení, je-li odvolatel účastníkem této části řízení. Pokud naopak žalovaný posoudí určitou námitku odvolatele, který není účastníkem „vodoprávní“ části, jako námitku směřující pouze proti „vodoprávní“ části řízení, musí svůj závěr náležitě odůvodnit. Těmto povinnostem žalovaný nedostál.
46. Zamítnutím celého žalobcova odvolání pro nepřípustnost žalovaný podstatně porušil

ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. V dalším řízení se proto žalovaný bude věcně zabývat těmi odvolacími námitkami, které žalobce mohl vznést proti společnému územnímu a stavebními povolení, a pokud vyhodnotí určitou námitku jako nepřípustnou, přezkoumatelně svůj závěr odůvodní.

V. Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

47. Vzhledem k výše uvedenému soud zrušil napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
48. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl v řízení úspěšný, a má tak proti žalovanému právo na náhradu všech účelně vynaložených nákladů řízení. Ty představují jednak zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč a dále náklady související se zastoupením žalobce advokátem ve výši 12 342 Kč, které zahrnují odměnu advokáta za tři úkony právní služby (převzetí a příprava věci, sepsí žaloby a repliky k vyjádření žalovaného) po 3 100 Kč za úkon [§ 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)] a náhradu hotových výdajů 900 Kč za tři úkony právní služby po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Jelikož je žalobcův zástupce plátcem daně z přidané hodnoty, je součástí nákladů řízení i náhrada této daně počítaná z odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů (§ 57 odst. 2 s. ř. s.), tj. 21 % z 10 200 Kč, tedy 2 142 Kč. Náklady žalobce tak celkem činí celkem 15 342 Kč. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám jeho zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, použitý na základě § 64 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. N.

Praha 25. srpna 2022

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu